

[Hanne Severinsen]

ikke forudse alt, og der må også være noget at planlægge for vores efterkommere.

I den forbindelse vil vi gerne opfordre amter og kommuner til at være lidt mindre restriktive, når de administrerer by- og landzoneloven. Specielt de små erhvervsvirksomheder er jo anderledes, end de var i 1960'erne. De forurener ikke og vil nemt kunne indpasses i boligområder, og mange vil også kunne indpasses i landdistrikterne, som i disse år mister arbejdspladser som følge af gårdsammenlægninger og rationalisering.

Der har været kritikere af kommuneplanloven, og kritikken har gået på, at den var for stiv og bureaukratisk. Nogle gange har den måske været overdreven, men jeg synes, at vi med de foreslåede ændringer kommer kritikken i møde, samtidig med at vi fastholder det meget vigtige overordnede princip med rammestyning, som kommuner og amter skal rette sig efter, og som gør, at der bliver mulighed for at lave lokalplaner inden for dette system med dialog mellem de berørte borgere.

Hele lokalplanproceduren var en afgørende ændring, da den blev introduceret for 7 år siden. Jeg er sikker på, at med de foreslåede ændringer vil vi få et godt og smidigt system. Der er ganske vist stadig væk nogle uafklarede problemer, hvad angår varetagelsen af miljø- og naturbeskyttelsehensyn, og derfor er vi også tilfredse med, at man har nedsat et arealudvalg, der skal tage sig af samspillet med de forskellige lovgivninger, der berører disse områder.

Venstre kan med disse ord tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Leif Hermann (SF):

Indledningsvis skal jeg konstatere, at jeg ikke fik noget svar fra fru Lis Aaltonen med hensyn til en konkretisering af de eksempler, jeg efterlyste, men det er muligt, at hr. Ahlmann-Ohlsen kan sørge for eksemplerne næste gang, når fru Lis Aaltonen ikke optræder som stedfortræder.

Så skal jeg vende mig til lovforslaget. Det er jo, som det også er påpeget af socialdemokratiets ordfører, lidt ejendommeligt, at dette forslag fremkommer, når ministeren netop har nedsat et arealanvendelsesudvalg, der skal tage stilling til en lang række af de pro-

blemer, som griber ind også i denne lovgivning.

Konkret har vi i folketingets miljø- og planlægningsudvalg fået kommissoriet for det pågældende arealanvendelsesudvalg, der bl.a. skal tage stilling til behovet for harmonisering af forskellige lovgivninger, der regulerer arealanvendelse, altså formentlig også kommuneplanloven. Videre skal udvalget inddrage redegørelsen af 31. august 1984 fra planstyrelsen om forslag til opfølgning af planredegørelse III på miljøministeriets område. Denne redegørelse fra 31. august 1984 omhandler også forenklinger og ajourføringer inden for kommuneplanens område.

Lovforslagets forhistorie er, at det var led i et større generalangreb på den fysiske planlægningslovgivning, et generalangreb, som er sat ind for nogle år siden, og som udmøntedes i en lang række forslag i eftersommeren og efteråret 1983. I mellemtiden er der så sket det, at man har fået indsat en bremse i kraft af det arealanvendelsesudvalg, som jeg netop har omtalt, således at lands- og regionplanlovgivningen og sektorplanlovgivningen ikke er medtaget i denne omgang. Man må som sagt derfor undre sig over, hvorfor nu kommuneplanloven skal have en særlig behandling. Jeg har en forklaring på det. Jeg skal gemme den til sidst.

Se, det har været et grundlæggende princip, og det har været fremhævet mange gange, og det er også bl.a. fremhævet i notatet af 31. august 1984, at princippet om borgerdeltagelsen i den fysiske planlægning ikke må svækkes. Jeg lagde mærke til, at det konservative folkepartis ordfører var inde på det, og socialdemokratiets ordfører gjorde det ligefrem til en betingelse for at støtte forslaget, at dette princip ikke blev svækket. Så må man jo se efter i lovforslaget, om der faktisk er tale om en principsvækkelse i denne sammenhæng, og det er der. Der er det på to ganske væsentlige områder.

Det første område er kommuneplanændringen. Almindeligvis skal kommuneplanændringer ske med den almindelige 16 ugers offentlighedsfase, og nu vil man så have den forkortet til 8 uger, når der er tale om det, der hedder »mindre omfattende ændringer«. Og hvad er så det? Det er det, der kaldes for »ændringer, der ikke griber afgørende ind i kommuneplanens hovedstruktur«. Dette er så uklart formuleret, at en forkortet offentlig-